

Уже не чути співу солов'їв...

Андрій Дубій

Уже не чути співу солов'їв.
Коротка мить — і тихо, безшелесно
Прийде одвічне золоте шаленство
У цю пречисту несказанність слів.

В ній хтось преніжно визбирає сум,
Мов стиглі яблука з дерев твоєї Долі,
Посіє серцем на благословеннім полі
Усю безмежність почуттів і дум...

О, дивний час пожеж і блискавиць!
Пий же, Душа, цю благодать осінню,
Нехай прийде солодке потрясіння
І почуття злетять, мов тисячі жар-птиць!